

Cziń tu semju swětlu wschu
 Po wschem swojim slubjenju!
 Hamjeń.

Na přenju njedzelu po tšjoch kralach.

Ta hnada nascheho Knjesa Jesom Khrysta a ta luboscz
 Boža a tón dostatk teho swjateho Ducha budž s
 wami wschitkimi! Hamjeń.

My smy njedawno swjedžen póhanow swjeczili, moji
 lubowani, a kak wjele krašnych wuczbow móžachmy čzerpacz
 s historie wot mudrych, kiž pschińdzechu s rańscheho kraja,
 so bychu so k džeczatku Jesušeje modlili! My dženŕa nje-
 chamy s nowa prajicz, sčtož je tehdy prajene, ale jenož na
 jenu wěz chzemy so hiscže dopomnicž. My widžachmy w
 tamnym rjanym sczenju póhanow a Židow. Póhanjo běchu
 bjes sakonja, Židzi běchu tón lud, kotremuž běsche Boži
 sakon sjewjeny. Póhanjo wjedzichu wo Khrystuŕu jeno,
 sčtož jich ta hwěsda wucžesche, a na to pschikhwatachu nje-
 bojawschi so žaneje próžy; Židzi mějachu wschitke sluby
 stareho testamenta, snajachu Michowe a wschěch profetow
 wěschćenje wot Khrystuŕa a tola so bu njeńdžechu do
 Bethlehema. Póhanjo so swješeliču, jako tu hwěsdu wi-
 džachu; Herodasch so stróži a s nim žyke Jerusalema, hdyž
 rekasche: „Židowski kral je so narodzil!“

Sčtoha s teho wuknjemy? So čłowjek Boži sakon
 ma a wě, to jeho sbóžneho njeczini. Póhanjo namaŕaju
 swoje sbože bjes sakonja psches wěru do Khrysta, Židzi
 swoju sbóžnoscz psches to pschěhrajaja, so so psches sakon k
 Khrystuŕeje pschuwjescz njedadža.

Na póhanach widžimy, so čłowjekow prawdoscz a
 sbóžnoscz se sakonja njepschińdže, na Židach widžimy, so je
 Mójsasowy sakon jeno puczpoŕasowať k Khrystuŕeje a pěstow
 na njeho, kaž piŕmo praji, a sčtož jón hinať wužiwa, tón
 jón wužiwa wopaki a k wulkej schkodže swojeje dusche.

Woboje naš džensza wuczi swjaty Pawoł w naschej
 njedželskej epistoli.